Ч. 70. Пятниця 7 (20) цьвітня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостевах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Ворохобня в портуґальскій маринарці воєнній.

Нова незвичайна подія в Лісбоні затрівожила не мало всї держави, що мають воєнні фльоти. Російскі моряки зробили, видко, школу, бо за їх приміром пішли тепер портуґальскі на кружляку „Дон Карльос“ і на панцирнику „Васко де Ґама“ та збунтували ся. Що се стало ся в розмірно малій і під войсковим взглядом не перворядній державі, се не зміняє річи а єсть лиш доказом, що й старий мілітаризм зачинає вже переживати ся та домагає ся зміни в дусї новійших часів. Противойсковий рух у Франциї, бунти серед портуґальскої фльоти і подібні рухи в анґлїйскій фльоті, хоч що правда рідкі й маловажні, суть доказом, що й воєнна сила держав домагає ся змін не лиш під взглядом чисто технїчним і фахово войсковим, але й загально людским. Як стоїть справа бунту в портуґальскій фльоті, поки що не знати, бо правительство тамошне заказало о всїм писати і строго цензурує ґазети; а всеж-таки ходить чутка, що бунт не обмежив ся лиш на оба тоті кораблї, але обняв також і належачі до них канопїрки а навіть ґарнїзони в деяких містах. Як би так дійстно було, то був би се хиба доказ, що в Портуґалїї лагодить ся якась войскова революция. Ось що доносять про сї події з Мадриду і Лїсбони:

Причину до ворохобнї на корабли „Дон Карльос“ подала подібно як свого часу і на російских кораблях та обставина, що офіцири зле обходили ся з моряками і кривдили їх на винї. В портуґальскій маринарці єсть звичай, що кождий моряк дістає до свого стравунку ще й $^1/_5$ лїтри вина. Отже чи якийсь моряк вийшов без призволеня на беріг, чи не ставив ся зараз в тій хвили до апелю, то єго карали в той спосіб, що відбирали єму той додаток вина до єго стравунку. Моряки уважали чомусь сю кару за найтяжшу для себе. Крім того жалувала ся залога ще й на загально люте поступованє офіцирів против себе. Отже коли дня 8 с. м. покарано в повисший спосіб кількох моряків, прочі виступили в їх оборонї. Узброєні повязали кількох нелюбих собі офіцирів, а відтак збігли ся всї на покладї і там зажадали від першого офіцира Теіне́іра Марінго, щоби їм дано зараз иньшого команданта, бо під теперішним, капітаном корвети Васко де Карвальго, они не хотять служити.

Надармо старав ся Марінго вразумити збунтованих; они зловили і єго та звязали і всадили на лодку та відвезли на беріг, де він розповів, що стало ся. Тимчасом бунтівники набили всї пушки на корабли — а треба знати, що „Дон Карльос“ єсть найбільшим кораблем в портуґальскій маринарці — і дали сиґналами знати, що будуть бомбардувати місто, коли би хтось хотів силою здушити бунт. По довгій нарадї з висшими офіцирами рішив ся контрадмірал Мораес е Суза піти з одним поручником на корабель, але не вдіяв нїчого, бо моряки єго не пустили і загрозили, що пробють баґнетами кождого офіцира, котрий би хотів вийти на їх корабель.

То діяло ся під вечер. Ніч минула спокійно. Дня 9 рано моряки, що були в містї, поплили без всякої перешкоди лодками на свій корабель, щоби там — як казали — скріпити залогу, а рівночасно другі моряки з корабля приплили до міста, щоби звідси забрати провіянт для залоги. Можна собі подумати, який мусів бути переполох в портуґальскій столици, коли нїхто не важив ся в який небудь спосіб виступити против бунтівників. О 10 год. рано відбула ся у мінїстра маринарки нарада, на котрій розсмотрювано також условя, які поставили бунтівники. Они зажадали: 1) Повної безкарности для всїх; — 2) усуненя кількох офіцирів, що збиткували ся над моряками; — 3) загального полїпшеня долї моряків. Мінїстер маринарки не видів иншої ради, як лиш зголосити ся поки-що на ті условя а відтак ухвалено поставити згаданий кружляк в позаслуж-

---

22)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Молоду дївчину обхопив так як і прочих дивний воєвничий настрій, що не подавав ся навіть перед смертию. З жевріючими лицями, з затисненими малими кулаками і з горіючими як блискавки очима стояла мала і струнка, осьвітлена білим промінєм електричної струї. Коли Павло побачив єї в тій поставі, забув на біду і небезпечність, в якій находив ся задля неї і яка всім тепер грозила; притягнув єї до себе і кріпко притиснув до серця.

Другий ґранат зашипів у воздусї і упав, не спричинивши шкоди в море, але так близько коло „Есмеральди“, що розприскуюча ся вода облила лиця всїх присутних на покладї. Старий Джон закляв, але молода дївчина розсьміяла ся безжурно. Она все ще не могла зрозуміти небезпечности положеня, не вірила, аби що небудь на сьвітї могло грозити анґлїйскому кораблеви, кермованому анґлїйскою залогою, а крім того мала необмежене довіріє до свого судженого. Він виратує єї, о тім була твердо пересьвідчена від початку тих страшних подій, які перебула.

Стояла побіч Павла на покладї і глядїла на море. На тепер небезпечність, здавалось, минула, бо віддаленє між обома кораблями стало дуже велике. Струя сьвітла з корабля ледве ще дотикала „Есмеральди“, тишина заволоділа на мори і армати „Петра Великого“ заперестали своєї страшної бесїди. Знов потонув яхт в благодатній темноті і між залогою настала незвичайна радість задля щасливого оминеня небезпечности. Голосне „гурра!“ залунало по мори, то була відповідь чотирох людий залоги на „Есмеральдї“ на стрілянину чотирохсот мужа на покладї „Петра Великого“.

— Ми побідили в перегонах! — скрикнув Джон Гук. — Я все кажу, Росияни не можуть міряти ся з Анґлїйцями.

Павло крикнув: „Нехай живе „Есмеральда!“ і той оклик підхопили сейчас прочі, що тепер були до всего готові, але при тім добре знали, що тепер побороли земляків того чоловіка, котрий був їх паном.

XIV.

Страшна ніч.

Відгомін оклику „гурра!“, що роздав ся з покладу „Есмеральди“, гомонів ще по безмежнім мори, коли появила ся на те російска відповідь. Саме в тій хвили, коли залога „Есмеральди“ гадала, що небезпечність минула і море перед ними свобідне, виринуло з пітьми щось, чого нїхто не надіяв ся. А прийшло то так скоро, так несподївано, що Павло і єго люди станули зачудовані, мов вкопані, безрадні. Видавало ся, немов би з морских глубин виринув нагле бог мести, зачарований корабель, аби з ними почислити ся. Они гадали, що були самі в великім заливі, а саме в хвили, коли чули ся так безпечними, появив ся ненадійно корабель і кинув сніп сьвітла на „Есмеральду“ з віддаленя не цїлих двіста метрів. З яхту можна було почислити вояків на покладї корабля і розпізнати стать команданта, що стояв на містку; також кадовб корабля, що здіймав ся перед „Есмеральдою“ мов висока вежа, можна було дуже добре доглянути.

Російский корабель, дожидаючи сиґналів від кружляка „Петро Великий“, стояв непорушно на місци, а уставив ся посеред заливу так, що майже замикав собою дорогу. Може бути, що „Есмеральда“ була би проховзнула ся незамітно, коли би єї залога не була так голосно викрикувала. Але той крик був для варти на російскім кораблі немов алярмовим сиґналом. Командант велів погасити всї сьвітла і готовив ся завдати послїдний удар ворогови, котрого — як єму здавало ся — вже зловив. Струя ясного сьвітла від проєктора упала на яхт і на устах цїлої єго залоги завмерли нагле слова. Мов вкопані, не спосібні думати і дїлати, стояли всї на покладї яхту і заволодів ними найбільший переполох.

Чоловік, що мав на собі мундур офіцира маринарки і стояв на передї корабля, крикнув перший до „Есмеральди“. Єго голос звучав як рик вола. Вітер ніс єго слова, так що нї одно з них не згубило ся. Райбен мимохіть, не здаючи собі справи длячого, замкнув пару, так що оба кораблї плили лише зі струєю. Але на поклик офіцира не було нїякої відповіди. Залогою яхту заволодів переполох: удар прийшов надто несподївано і нагло і всїм їм привиділа ся страшна російска тюрма.

бовий стан, відкликати всїх офіцирів і зменшити залогу аж до четвертини дотеперішного єї стану. Контрадмірал Мораес е Суза пішов тоді знов на корабель а моряки сим разом приняли єго дуже чемно і зробили єму таку параду як би самому королеви. Они сказали єму, що хотїли би, щоби командантом став або Гомес або Ніера де Са. На то відповів їм контрадмірал, що не може сповнити сего їх бажаня, бо вже на сю посаду призначений капітан Ернесто Ґонсальвес Теінеіра. Моряки дуже радо на то згодили ся. Контрадмірал вернув відтак знов на беріг, забрав звідтам з собою нового команданта, привіз єго на корабель і тут лишив єго в дружнім порозуміню з моряками.

Не так гладко закінчив ся бунт на другім кораблі, на панцирнику „Васко де Ґама". Здає ся, що була якась змова межи всіма моряками воєнної фльоти, бо залога сего корабля виступила була в оборонї залоги на „Дон Карльосі", а що то стало ся аж в кілька днів по описанім повисше факті, то можна здогадувати ся, що не все пішло так гладко, як там сказано. Згаданий панцирник стояв на рейдї під Лїсбоною, коли нараз дня 13 с. м. около пів до 9 год. вечером видко було на нім якийсь незвичайний рух і понеслись з него крики та вистріли з карабінів. Иньші кораблї, що побачили той рух, хотїли підплисти до него, але не могли того зробити, бо залога зачала до них стріляти з карабінів. Що поправдї стало ся, й до нинї не знати. Кажуть, що один з офіцирів побачивши, що якийсь моряк приложив лют до гармати вимїреної просто на місто, застрілив єго на місци; на то збігли ся другі моряки і убили того офіцира а прочих повязали.

Що дальше стало ся, того вже не знати, бо як сказано, власти портуґальскі забороняють пускати всякі вісти о сїй подїї. Єсть однак, як каже ґазета „Мундо", певна річ, що бунт прибрав великі розміри не лиш у фльотї, але й в сухопутнім войску.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Подїї в Росиї. — Італїя а Німеччина.

На зборах членів християньско-социяльної партії в Пустерталь промавляв пос. Шрафль і говорив о реформі виборчій. Він висказав переконане, що до реформи мусить прийти, бо теперішна система виборча не дасть ся удержати. Правда — казав бесїдник — що ще велике питане, чи теперішний проект правительства знайде уквалїфіковану більшість. Двох третин палати послів довго ще не можна буде призбирати, доки й більшість консервативна буде противна реформі.

З Будапешту доносять: Ґр. Апонії приймав вчера перший раз урядників міністерства просьвіти, причім виголосив довшу бесїду проґрамову, в котрій зазначив, що найважнїйшою точкою правительственної проґрами єсть демократична реформа виборча. — Президент міністрів др. Векерле приймав вчера депутацию зложену з 250 горожан Темешвару, котрі запросили єго, щоби кандидував до парляменту з їх міста. Др. Векерле виголосив при тїй нагодї проґрамову бесїду, в котрій сказав також, що реформа виборча єсть наглячою конечностию, бо нарід не знесе вже довше теперішного способу вибираня. Реформа мусить бути демократична з увзглядненем угорскої ідеї народної. Кождий поважний чинник, іменно же кляса робітнича, повинен одержати право виборче, котре буде загальне і виконуване в можливо малих округах.

Оріґінальна буде колись тота росийска конституция і той парлямент, який вже небавком має зібрати ся. Теперішне правительство впало на так оригінальну, на яку мабуть не впало би нїяке инше на сьвітї. Коли Японцї заводили у себе конституцию, то висилали своїх найсьвітлїйших мужів за границю, щоби они в чужих краях висококультурних студиювали конституцийні постанови і парляментарні заведеня та звичаї. То само зробили недавно й Хінцї, виславши своїх учених за границю. Та й росийска рада міністрів постановила також вислати своїх знатоків за границю, але не на то, щоби там придивили ся житю конституцийному і парляментарному, але щоби научили ся, як поборювати опозицию. Петербурґске міністерство носить ся також з гадкою визначити як найкоротший час на виголошуванє бесїд в Думі державній і проєктує також постанову, щоби засїданя не відбували ся два рази на день анї хоч би лиш раз, а що найбільше кождого другого дня, так що Дума державна, котра має зібрати ся дня 10 мая а вже 15 червня розійде ся на сьвята, відбуде всего лиш яких дванайцять засїдань.

Від якогось часу ходить чутка, що межи Німеччиною а Італїєю настало з причини становища італїяньских делеґатів на конференциї в Альґесірас якесь досить значне і явне напружене, котрого наслїдком має бути навіть уступлене дотеперішного італїяньского амбасадора в Берлинї, ґр. Лянца. Кілько правди на сїй вісти, поки що не знати, але німецкі ґазети по части заперечують всему.

— Що за корабель? — заревів поручник, повтаряючи третий раз питане.

— То „Кремль" з Ґельсінґфорсу — сказав Райбен тихо до Джона, отямивши ся насамперед.

— Старий корабель — відповів Джон так само тихо.

— Має іти девять вузлів на годину, так бодай кажуть книги.

— До чорта з книгами! — відворкнув Джон. — Впрочім єго армати направлені на перед — замітив по малїй хвили, оглянувши корабель.

— Коли так, то не можуть на нас стріляти, коли ми їх будемо минати! — скрикнула Мариянна живо.

— І справдї, добре каже! — притакнув їй Джон. — Коли ми скоро переїдемо попри них, то они все таки будуть потребувати яких пять мінут, аби обернути кружляк, а де ми можемо бути за пять мінут, товариші, що?

Райбен перестав усьміхати ся. Павло не міг відвернути очий від кружляка. Яхт підійшов вже так близько до корабля, що можна було з него розпізнати лиця моряків, що стояли в горі на покладї. Не було нїкого на „Есмеральдї", чиє серце не билось би судорожно, нїкого, хто не сказав би собі, що вибила вже послїдна година...

— Всьо пропало! — скрикнув Павло, обіймаючи дївчину. — Але я зробив всьо, що було в моїх силах, аби тебе виратувати; Бог менї сьвідком!

Она у відповідь притулила ся до него.

Майже цїла залога зібрала ся на передї „Кремля" і глядїли звідтам на чуже судно і єго залогу. Офіцир, що перше кричав до „Есмеральди", видав тепер приказ спустити лодку. Він не сумнївав ся, що залога яхту піддасть ся без опору. Але люди на „Есмеральдї" отямили ся вже цїлковито і мали готовий свій плян. Усьміх появив ся знов на лици Райбена, а старий Джон запалив свою люльку з таким спокоєм, немов би сидїв коло теплої печи в своїй комнатї. Мовчки ждали, як моряки виповнювали приказ свого команданта, що вже в души тїшив ся з відзначеня, яке єго стрітить. Він підійшов на край командантского містка, аби бачити, як будуть заковувати в ланцухи руки Зазулича, шпигуна, і женщини, котра наклонила єго до зради і утечи. Але коли „Есмеральда" не задержала ся коло східців, лише противно єї машина почала знов працювати і яхт нагле пустив ся цїлою силою пари в дальшу дорогу, побачив він, що помилив ся, і попав в страшенний гнїв.

— До армат! — гукнув до своїх вояків. — Чи хочете випустити їх з рук скоро! Они нам не утечуть!

Він пінив ся зі злости і кидав ся мов божевільний, бо яхт в'їхав між тим в пітьму так скоро як стріла і віддаляв ся з кождою хвилею чим раз більше від „Кремля". Дрожачи з неспокою, стояв Павло і єго товариші на покладї, але їх відвага не була зломана. Они вже не мучили ся дожиданєм. Були само о кілька метрів від „Кремля" віддалені, коли Джон крикнув „Наперед!" — і від тої хвилї заволодїла ними очайдушна відвага. Як кінь, що з нетерпеливости гризе зубами, кинула ся „Есмеральда" від корабля, пігнала ся стрілою на широке море і хмара розприскуючої ся води заслонила єї перед очима ворога.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 19-го цьвітня 1906.

— **Є. Е. п. Президент вищого суду краєвого** др. Алекс. Тхоржницкий, виїхав зі Львова на візитацию окружного суду в Перемишли. Заступництво обіймив п. Віцепрезидент др. Дилевский.

— **Стипендия.** Ц. к. Намістництво надало опорожнену стипендию з фундациї ім. о. Петра Мединьского в квотї річн. 310 К, призначену для ґімназияльних учеників греко-кат. обряду, свояків фундатора, взглядно походячих з околиць, котрі колись належали до чортківского округа, Вас. Кассиянови, ученикови VI. кляси рускої ґімназиї в Перемишли.

— **Конкурс.** З початком шкільного року 1906/7 буде наданих 7 галицких фундацийних місць в ц. к. войскових виховуючих і педаґоґічних заведенях. Услівя принятя оголошує ся рівночасно в Gazet-ї Lwowsk-ій а також в середних і висших заведенях наукових. — Речинець до вношеня подань до краєвого Видїлу минає з днем 15 мая 1906 р.

— **Посьвячене другої міскої львівскої церкви** (Преображенскої, коло „Народного Дому") відбуде ся в недїлю дня 29 цьвітня с. р. Чину посьвячення довершить Впреосьв. Митрополит. День перед посьвяченем буде відправлена в тїй церкві торжественна вечерня, а в сам день торжества будуть виголошені дві проповіди. Одну з тих проповідий, в церкві, виголосить о. Давидяк, а другу перед церквою крилошанин др. Бартошевский. Вхід до церкви буде дозволений за білєтами, котрих рішено видати три тисячі.

— **Спис шкільних дїтий.** На основі розпорядженя Міністерства просьвіти мають бути статистичні дати що-до народних шкіл і учительских семинарий збирані що року дня 31 грудня після окремо в тїй цїли зладжених взірцїв і таблиць, однако для всїх країв в цїлїй державі. Зате складані тепер що-року простор і звіти про стан народних шкіл мають тепер зладжувати ся що пять лїт.

— **Огнї.** Як доносять із Збаража, погоріло сими днями в громадї Лозівцї, тамошного повіта, вісїм селяньских загород. Жертвою пожару упали також значні запаси поживи. Шкода виносить 10.000 корон. — Від искор льокомотиви займив ся онодї лїс в Яворниках, бжеского повіта. Пожар знищив около 10 морґів молоднику. Шкода оцїнена на 4000 корон і не була обезпечена.

— **Дрібні вісти.** Дня 8 с. м. скінчив ся курс неграмотних, устровний філїєю руского тов. педаґоґічного. Курс обнимав два відділи, низший і висший. На першім клясифіковано 12 мужчин і 23 жінок, а на висшім по 8 мужчин і жінок, разом 51 осіб. Фреквентантам роздано 40 молитвенників і кільканайцять книжок з видавництва руского тов. педаґоґічного. — В Тернополи помер дня 10-го с. м. професор польскої ґімназиї Іван Кружель в 35-ім році житя. — Громада Сокаль надїлила почетним горожаньством С. Е. н. Намістника гр. Андрія Потоцкого і посла до ради державної кн. Павла Сапіґу. — Місто Стрий числить тепер 26.451 мешканцїв, між ними 8.916 римо-католиків, 7376 греко-католиків, 9398 жидів, 746 лютеран і 15 инших віроісповідань. Місто обіймає 5347 морґів землї простору. — Третий баталїон 30-го полку піхоти від'їхав вчера по полудни до нового, визначеного єму вже давнїйше ґарнізону в Преполє в ново-базарскім санджаку (в Туреччинї). Баталїон складав ся з поверх 500 вояків під командою майора Докторовича, з 15 офіцирів і 6 музикантів. — В послїднім тиждни були три пожари у Львові. На личаківскім передмістю згорів один дім, а на жовківскім стайня і ледівня та бічний будинок коло міскої різницї. Завдяки скорій помочи пожарної сторожи, огонь обмежував ся на тім будинку, в якім вибух.

— **Велике землетрясенє** навістило цїлу Калїфорнїю, край положений в північній Америцї над океаном Тихим. Як доносять дотеперішні телеграми, найбільше мало потерпіти місто Сан Франціско, столиця Калїфорнії і найбільше портове місто північної Америки над океаном Тихим. Іменно доносять звідтам, що вчера о годинї 5-ій мін. 15 рано дало ся чути надзвичайно сильне землетрясенє, від котрого завалило ся множество домів. Водопроводи, зелїзницї, лїнії телефонїчні і телеграфічні, ґазові і електричні заведеня, всьо знищене. Від вибухів ґазу повстав огонь і обіймив цїлі дїльницї, так що цїлому містови грозить заглада. Ратуш, що коштував 7 мілїонів долярів, завалив ся. Між населенєм страшенний переполох, люди утїкають з міста, в чім стоять, аби лише спасти житє. Телеґрами доносять о тисячах убитих людий. О годинї 8-ій рано землетрясенє повторило ся і наробило ще більшої шкоди. Така сама доля постигла і другі калїфорнїйскі міста, як Льос Анджельос, Сакраменто і ин. Зелїзничі получення всюди перервані. Доси нема ще точнїйших вістий про страти в людях, доносять лише телеграми, що землетрясенє повтаряє ся і що обіймило простір кількасот квадратових миль.

— **Філїя „Руского Товариства педаґоґічного“ в Золочеві.** Відома річ, що при вступних іспитах до ґімназий перепадає велике число дїтий по причинї слабого знаня польскої мови. Щоби тому зарадити, рішив видїл філії завести у себе два курси приготовляючі до вступних іспитів, перший від 1. мая до 15. липня, а другий від 15. липня до 1. вересня с. р. Кількох учеників може найти в першім курсї приміщенє в істнуючій бурсї тов. „Просьвіти“ за доплатою 12—14 К місячно за удержанє, прочі мусять шукати мешканя і харчу в містї. В другім курсї від 15. липня до 1. вересня можна буде примістити в бурсї за доплатою 12—14 К більше число учеників, бодай до 40. Наука буде удїляти ся безплатно. Одиноким услівєм принятя єсть конечне, бодай слабе підготованє ученика з польскої і нїмецкої мови і рахунків, зовсїм непідготованих не буде ся приймати на курс, бо в так короткім часї годї вже ученика цїлком приготовити. Видїл філії звертає ся з просьбою до сьвященників і учителїв золочівского повіта, щоби пояснили селянам користь таких курсів і щоби заохочували до уміщеня дїтий на тих курсах. Зголошеня мають приходити на руки п. Михайла Галущиньского, проф. ґімназ. в Золочеві, найдальше до 28. цьвітня с. р. — Золочів, в цьвітни 1906. — *Видїл філїї.*

— **Селяньска бурса в Дрогобичи.** Філїя „Просьвіти“ в Дрогобичи набула перед роком для селяньскої бурси дім, на якім тяжить 3.000 К довгу. Задля малого льокалю містить ся в нїй всего 14 учеників, котрим знов для тої самої причини брак належитого догляду. Тому то рішила філїя розширити як найборше хату, що однак вимагає великих коштів. Отсим звертаємо ся в невідраднім положеню до патриотичного руского загалу з просьбою о ласкаві дари для селяньскої бурси і надїємось, що не заведемо ся на жертволюбивости Русинів, бо селяньска бурса не находилась нїколи в такій наглячій потребі, як саме тепер. Тому Всечеснї отцї і Ви, братя селяни, спішіть з датками, хочби найменшими та шлїть на руки о. В. Кункевича, а ми заздалегідь кличемо іменем убогих селяньских дїтий: Спасибіг! — За видїл філії „Просьвіти“: *Др Я Олесницкий*, голова. *І Кобилецкий*, секретар.

— **Самоубийство.** З Відня доносять: В однім з готелїв в дїльници Гернальс найдено оногди в комнатї неживого, прибувшого із Станиславова резервового поручника 31 полку дивізийної артилєриї Винк. Квятковского. Квятковский отруїв ся морфіною. Причина самоубийства незвістна.

† **Померли:** В Яворові, дня 14 с.м., Лавра Ольга Смржа, монахиня, в 65-ім році житя; — Савина з Авдиковских Залуцка, жена пароха в Буракївцї, дня 10 с. м., в 58-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 19 цьвітня. Переговори барона Ґавча з репрезентантами партий в справі виборчій розпічнуть ся з кінцем сего тиждня.

Білград 19 цьвітня. Цїла праса означує однодушно теперішнє положенє яко дуже критичне і поважне.

Мадрит 19 цьвітня. З Лїсбони доносять, що надавані там депеші піддають дуже острій цензурі. Полїция заборонила ґазетам доносити о бунтї на кораблях „Дон Карльос“ і „Васко де Ґама“.

Лян 19 цьвітня. Товпа зложена з яких 1000 страйкуючих напала вчера в полудне на помешканє директора копальнї Римо, котрий случайно перебуває в Парижи. Жінцї єго удало ся втечи, а страйкуючі гірники впали до комнат і знищили все, що лиш було можна. Коли відтак наспіло войско, прийшло до завзятої битви зі страйкуючими.

Землетрясенє в Сан Франціско.

Ню-Йорк 19 цьвітня. Легке землетрясенє тревало вчера в Сан Франціско через цїлий день. Два кораблї, що стояли в заливі під Сан Франціско, затонули. Около 5000 будинків єсть знищених. Один дім, в котрім було 200 людий, завалив ся і всї люди там згинули. Огонь обняв цїлу торговельну часть міста і перекидає ся вже на инші части.

Ню-Йорк 19 цьвітня. Послїдні вісти представляють ситуацию в Сан Франціско, яко повну розпуки. У всїх частях міста лютить ся страшенний огонь, котрий займає вже 8 миль (анґл.) квадратових.

Вашинґтон 19 цьвітня. Секретар державний для війни Гафт одержав депешу від ґен. Фустона, доносячу, що висилає потрібні тисячі шатер і средства поживи для людий, що позістали без стріхи а котрих число виносить 100.000. Число убитих виносить 1000.

Ню-Йорк 19 цьвітня. Загальну шкоду, яку наробило землетрясенє в Сан Франціско, обчисляють на 100 мілїонів долярів.

Курс львівский.

Дня 18-го цьвітня 1906.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	569·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	195·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	582·—	588·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	98·90	99·60
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·70	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·60	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	98·90	99·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·20	101·90
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·70	98·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	91·—	97·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	51·—	53·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	31·85	33·85
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	63·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	24·40	26·40
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·50	2·51
100 марок нїмецких	117·30	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

ОГОЛОШЕНЄ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).